

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně Mgr. Klárou Vašákovou v právní věci

žalobce: **Ing. T.K., IČO XXXXX**
sídlem XXXXX
zastoupený advokátkou Mgr. Katarínou Hájkovou
sídlem Pramenná 1049/7, 641 00 Brno

proti
žalované: **CYBERTRONIC Robotics s.r.o., IČO 01526138**
sídlem Anenská 405/7, 695 01 Hodonín
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Vítem
sídlem Kostelní 146/3, 682 01 Vyškov

o zaplacení částky 56 800 Kč s přísl.

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal, aby bylo žalované uloženo zaslat mu omluvný dopis ve znění: „Omlouváme se Ing. T.K., IČO XXXXX, se sídlem XXXXX, který je distributorem CNC strojů XXXXX, za nepravdivé a klamavé údaje o výrobcích jím distribuovaných, jakož i o přístupu prodejce, které byly zveřejněny dne 19. 9. 2019 na prodejním portále www.bazos.cz jako hodnocení uživatele Ing. T.K., které mohly ve čtenářích vyvolat dojem, že CNC stroje XXXXX jsou nekvalitní a Ing. T.K. coby prodejce těchto CNC strojů, je nespolehlivý“, se zamítá.
- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhal zaplacení částky 20 000 Kč jakožto přiměřeného zadostiučinění, se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci skutečnou škodu ve výši 11 680 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci přiměřené zadostiučinění v penězích ve výši 30 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu doručeným Krajskému soudu v Plzni dne 16. 10. 2020 ve znění pozdějších změn se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, kterým by bylo žalované uloženo, aby se žalobci omluvila ve formě dopisu ve znění ve výroku I. tohoto rozsudku, nebo aby zaplatila žalobci přiměřené zadostiučinění ve výši 50 000 Kč a dále aby zaplatila žalobci škodu ve výši 11 680 Kč. Uvedl, že specifikované nároky za žalovanou požaduje z důvodu jejího jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, a to konkrétně skutkové podstaty nekalé soutěže v podobě zlehčování. Uvedl, že dne 19. 9. 2019 bylo na internetovém portále bazos.cz zveřejněno negativní hodnocení CNC frézky slovenského výrobce XXXXX, s.r.o., jehož žalobce na území České republiky zastupuje, a to ze strany hodnotitele označeného jako „M.“. Konkrétně bylo uvedeno následující: „Jde o strasny kram na ktetem se neda nic delat. Pristup prodejce priserny asi tak jako spracovani. Nic není v ose, drnci a rezonuje. O presnosti a pravouhlosti nelze ani mluvit. Jde o vyhozene penize..nyni mame na firme jiny stroj. Tohle je zadarmo drahe!“ Vzhledem k tomu, že žalobce neměl žádné informace o nějakém nespokojeném zákazníkovi, oslovil za účelem ztotožnění osoby, která hodnocení na uvedeném portále zveřejnila, přímo provozovatele serveru Bazos.cz, který mu sdělil, že jde o žalovanou. Žalobce se na žalovanou následně obrátil s výzvou k odstranění negativního hodnocení dne 1. 11. 2019, avšak bylo mu sděleno, že v hodnocení nic živého není. Následovala předžalobní výzva ze strany zástupce žalobce ze dne 2. 12. 2019, v níž se opětovně domáhal odstranění negativního komentáře týkajícího se CNC stroje, zaplacení náhrady způsobené újmy a náhrady nákladů řízení; na základě této výzvy byl hanlivý komentář žalované ze serveru bazos.cz odstraněn; negativní hodnocení bylo na prodejním portále bazos.cz zveřejněno po dobu 91 dnů. Přestože tedy došlo ke zjednání nápravy, poškodila žalovaná svým jednáním žalobce, když odradila potenciální obchodní partnery žalobce, a to pod falešnou identitou a způsobem způsobilým přivodit žalobci újmu. Žalobce je přesvědčen o tom, že negativní hodnocení jím nabízeného CNC stroje bylo zveřejněno na veřejně dostupném serveru a potenciálními zákazníky frekventovaně využívaném internetovém portálu. U potenciálních zájemců pak hodnocení vyvolalo dojem, že autorem hodnocení je nespokojený zákazník žalobce. Došlo tedy k poškození žalobcovy jména, ke ztrátě obchodních příležitostí. Žalobce si povšiml citelného poklesu poptávek po předváděcích akcích strojů nabízených žalobcem. Žalobce rovněž pociťoval obavy ze ztráty trhu pramenící mj. ze zvýšené komunikace se zákazníky, kterým byl žalobce nucen objasňovat nepravdivost zveřejněného hodnocení; současně měla věc vliv na soukromý život žalobce. Žalobce musel rovněž vyvíjet aktivitu v oblasti předání celé záležitosti k řešení právnímu zástupci.

Žalobce dále doplnil, že dne 20. 4. 2018 uzavřel smlouvu o zprostředkování se společností XXXXX s.r.o. a prodejem strojů tohoto slovenského výrobce se věnuje od června/července 2018, a to prodejním portále bazos.cz a prostřednictvím eshopu XXXXX.cz. Od počátku kontaktovala většina zákazníků žalobce především na základě inzerce na bazos.cz. Vzhledem k tomu, že žalobce prodej strojů pouze zprostředkovává, nelze prakticky na uvedeném eshopu zboží zakoupit způsobem obvyklým pro eshop (tj. vložení do košíku, zaplacení kupní ceny a doručení). Žalobce neprodává své zboží přes heureka.cz; tento server je pouze propojen s eshopem XXXXX.cz, přes který zboží zakoupit nelze.

Žalobce nemůže objektivně zjistit počet potenciálních zákazníků, kteří se rozhodli na základě negativního hodnocení žalované některý z tehdy inzerovaných strojů nezakoupit, je nicméně přesvědčen, že popsané negativní hodnocení bylo způsobilé přivodit žalobci újmu a vznik samotné újmy se nevyžaduje. Žalobce zaznamenal dotazy svých potenciálních zákazníků ohledně projednávaného negativního hodnocení žalované a jelikož v té době nezaznamenal jakoukoli

negativní zpětnou vazbu (reklamací) ve vztahu k prodaným CNC strojům ani k jeho osobě, začal zjišťovat autora uvedeného hodnocení.

Žalobce požaduje za popsané jednání žalované jednat zaplacení skutečné škody spočívající v nákladech právního zastoupení ze strany advokáta. V tomto směru žalobce doplnil, že uzavřel dne 4. 11. 2019 smlouvu o poskytování právních služeb s advokátem JUDr. Tomášem Kociánem, jednajícím na účet PKMK advokátní kancelář, s.r.o., IČO 05646430, podle které byla sjednána časová odměna v hodinové sazbě 2 000 Kč bez DPH. V souvislosti s projednávanou věcí byly provedeny ze strany advokáta úkony, a to příprava a převzetí zastoupení, porada s klientem přesahující jednu hodinu, sepis předžalobní upomínky ze dne 2. 12. 2019 včetně emailové zprávy žalované ze dne 18. 12. 2019, výzva k úhradě ze dne 18. 3. 2020 a urgence výzvy k úhradě ze dne 22. 6. 2020 včetně emailové zprávy žalované ze dne 16. 7. 2020. Za provedení uvedených úkonů byly vystaveny žalobci celkem dvě faktury, a to faktura č. 20190206 ze dne 9. 12. 2019 na částku 8 000 Kč + DPH ve výši 1 680 Kč (4 hodiny práce) a faktura č. 20200054 ze dne 3. 4. 2020 na částku 2 000 Kč + DPH ve výši 420 Kč (1 hodina práce). Žalobce uhradil uvedené faktury dne 11. 12. 2019 v částce 9 680 Kč a dne 14. 10. 2021 v částce 2 420 Kč; celkem se tedy jedná o částku 10 000 Kč + DPH (žalobce byl registrován k DPH až od 8. 1. 2020 a vznikl mu proto nárok na odpočet daně pouze v případě plnění vyúčtovaného fakturou č. 20200054, žalobce proto požaduje uhradit na náhradě škody pouze 9 680 Kč a 2 000 Kč, tj. celkem 11 680 Kč).

Dále žalobce požaduje zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích, a to v částce 50 000 Kč. Intenzita zásahu je dána mimo jiné okolnostmi případu, a to konkrétně z počtu shlednutí inzerátů, když ke dni 11. 11. 2019 byl inzerát shlednut 207 shlednutí, tj. v průměru 20 shlednutí denně. Žalobce měl v té době na uvedeném prodejním serveru v nabídce celkem šest strojů a negativní hodnocení si mohl přecíst každý zájemce, který si otevřel kterýkoli z inzerátů žalobce.

Přestože žalobce žalovanou k zaplacení této částky vyzval přípisem ze dne 21. 9. 2020, nebylo mu uhrazeno ničeho.

2. Poté, co bylo rozhodnuto o příslušnost Krajského soudu v Brně k projednání a rozhodnutí uvedené právní věci, navrhla žalovaná zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Žalovaná je přesvědčena o tom, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby v řešené právní věci, jelikož se personifikuje jako poškozený namísto výrobku, jehož není výrobcem ani distributorem, nebyl v kritickém hodnocení jmenován. Pokud žalobce uvádí, že inzeroval „téměř nepoužitou“ frézku KOMPAS – H2000 vertikál 1000x1700, šlo o frézku použitou. Na inzerát reagoval uživatel „M.“, avšak negativní hodnocení se netýká žalobce osobně či jiné společnosti (zejm. slovenského výrobce XXXXX), ale jím nabízeného stroje, a to konkrétně tohoto jednoho nabízeného a již použitého kusu. Z obsahu inzerátu nelze dovodit, že by se inzerát týkal jiných výrobků, ať již téhož druhu, a anebo i jiných strojů různých typů. Jméno prodávajícího není v inzerátu viditelné, a tudíž se případné vytýkané jednání nemohlo žalobce nijak dotknout. Žalovaná v průběhu řízení připustila, že emailová adresa a telefon použitý pro zřízení účtu na www.bazos.cz pro uživatele „M.“, je emailovou adresou a telefonem používaným žalovanou pro subdodavatele, kdy telefon je ústřednou a k emailovému účtu s heslem má přístup větší množství subjektů spolupracujících s žalovanou; hanlivý komentář nicméně žalovaná nezveřejnila. Tvrzení, že se měla žalovaná k autorství doznat, tudíž pravdivé není. Pokud žalobce požaduje částku 50 000 Kč, pak není z žaloby zřejmé, na základě jakých skutečností k ní dospěl; obdobně žalobce v minulosti po žalované požadoval 200 000 Kč, aniž by byl specifikován důvod takového požadavku. Pokud žalobce tvrdí, že mu vznikla škoda spočívající ve vynaložených nákladech právního zastoupení, pak se se jedná o náklad vynaložený v souvislosti s jeho podnikatelskou činností, nikoliv o ztrátu na majetku v důsledku protiprávního jednání jiné osoby; jde současně o lživé tvrzení, že by žalobce uzavřel dne 4. 11. 2019 smlouvu o poskytování právních služeb a že přijal od JUDr. Kociána plnění v počtu pěti úkonů právní pomoci.

3. Poté, co soud ve věci vedl dokazování, dospěl k předběžnému právnímu názoru, že žalovaná zveřejnila na prodejním portále bazos.cz komentář negativního charakteru způsobilý žalobce v rámci jeho obchodních aktivit poškodit a že jednání žalované je podřaditelné nejen pod tzv. generální klauzuli nekalé soutěže, ale rovněž pod skutkovou podstatu nekalé soutěže v podobě zlehčování. Žalované bylo při jednání dne 6. 12. 2022 uloženo ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., aby doplnila vylíčení rozhodných skutečností a označila důkazy na jejich podporu o tom, že komentář žalované byl pravdivý, a v případě, že by byl pravdivý, že byla žalovaná k sepsání komentáře okolnostmi donucena, tj. jakému zlehčujícímu jednání žalobce se žalovaná sepsáním komentáře bránila. Žalovaná byla současně soudem poučena o následcích nesplnění výzvy, tj. o tom, že se vystavuje riziku neúspěchu v této právní věci, jelikož soud bude mít za to, že žalovaná neprokázala, že by zveřejněním komentáře reagovala pravdivým výrokem na útočný komentář žalobce. Žalovaná ve stanovené třicetidenní lhůtě nereagovala a žádné tvrzení nedoplnila a důkazy neoznačila.
4. Soud provedl ke zjištění skutkového stavu dokazování listinami, z nichž zjistil následující skutečnosti:

Z předžalobní upomínky žalobce ze dne 21. 9. 2020 bylo zjištěno, že žalobce vyzval CYBERTRONIC Unlimited k zaplacení částky 50 000 Kč jakožto zadostiučinění a 6 800 Kč jakožto škody spočívající v nákladech na právní služby poskytnuté advokátní kanceláří PKMK advokátní kancelář s.r.o., a to do sedmi dnů ode dne odeslání upomínky z důvodu uveřejnění nepravdivého hodnocení na portálu Bazoš.cz pod falešnou identitou, a to způsobem způsobilým přivodit žalobci újmu. Upomínka byla adresátovi doručena dne 23. 9. 2020.

Z výpisu z obchodního rejstříku žalované ze dne 13. 10. 2020 byla zjištěna právní osobnost žalované a že jde o společnost jednající Ing. R.L., který je současně jejím jediným společníkem. Společnost byla založena 29. 3. 2013 a předmětem jejího podnikání je mimo jiné výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení a dále výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 a 3 živnostenského zákona.

Z výpisu z ARES žalobce ke dni 8. 10. 2020 bylo zjištěno, že žalobce je podnikající fyzickou osobou v oboru mimo jiné výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

Z printscreenu hodnocení žalobce na bazos.cz, z něž není zřejmé datum jeho pořízení, plyne, že uživatel s emailem [XXXXXX](#) a telefonním číslem XXXXXX na uvedeném prodejním serveru celkem šest inzerátů, a toho mimo jiné na CNC frézku KOMPAS-H2000 vertical 1000x1700, který byl zveřejněn dne 2. 11. 2019 a byl shlédnut 207krát. U inzerátu je uvedeno: „Prodám téměř nepoužitou 2D/3D CNC frézku ze showroomu od tradičního slovenského výrobce XXXXX pro domácí i profesionální dílnu. Obráběná plocha 1000x1700 konstruovaná horizontálně nebo vertikálně pro dosažení malého půdorysu pro provozy s nedostatkem prostoru. Varianta s motorem 850W DC...“ Další inzeráty na printscreenu nejsou vtištěny. Nad inzeráty jsou pak hodnocení uživatele, a to celkem tři. Dne 19. 9. 2019 bylo zveřejněno hodnocení uživatele M.: „Jde o strasny kram na ktetem se neda nic delat. Pristup prodejce priserny asi tak jako spracovani. Nic není v ose, drnci a rezonuje. O presnosti a pravouhlosti nelze ani mluvit. Jde o vyhozene peníze..nyini mame na firme jiny stroj. Tohle je zadarmo drahe!“ Dne 1. 11. 2019 pak je přidáno hodnocení T.K., který hodnotí sám sebe: Předchozí hodnocení je sem podané naší konkurencí firmou CYBERTRONIC z Hodonína. Obrázek o způsobu komunikace firmy CYBERTRONIC a co může od této firmy/pána očekávat zákazník, nechť si udělá zákazník sám. Našimi prostředky konkurenčního boje jsou pouze cena, kvalita, spolehlivost a podpora zákazníků. Dne 2. 11. 2019 je pak přidáno hodnocení uživatele CYBERTRONIC: Byli jsme upozorněni naším zákazníkem o výhrůžce stažení hodnocení, nebo se stane to a tamto. Litujeme, ale neneseme žádnou odpovědnost za naše zákazníky, ani nemůžeme za to, že uvedená firma funguje jak funguje. My to nemáme zapotřebí a rozhodně tato firma pro nás není konkurencí a pokud se chce svézt na naše jméno,

může klidně zdarma. Zákazník měl pravděpodobně pro tuhle referenci důvod a jistě jsou pro to i důkazy.“

Z kopie emailové komunikace mezi emailovými adresami info@XXXXX.cz a XXXXX a XXXXX v období 1. 11. 2019 a 2. 11. 2019 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovanou emailem k odstranění vyjádření k osobě žalobce na stránkách www.bazos.cz a ke zdržení se jakýchkoli dalších nemorálních útoků a používání jakýchkoli nekalých prostředků konkurenčního boje. Žalované dal pět dnů k odstranění inzerátu, v opačném případě bude věc předána právníkovi. Reakcí byl email z 2. 11. 2019, v němž je uvedeno, že „nejde o pomluvy, ale o realitu. Jde o stroje na které dodam naše zákaznky, kteří mi sem chodí naříkat a ne 1. zakaznik který vas kram vyhodil uplne. A ze mu pomalu mistri v BA nezvedaji telefon je ciste vas boj. Mateli pocit ze chcete jit pravne, pojedme do toho, vsadim se ze nemate ani revize, ani CE nic. Ja mam dukazy o svém tvrzení, takže nic lzivého tam není. A pokud vim tak vy jste jmenoval firmu, takže nyní ja davam 2 dny k odstraneni. Pomluva je to tehdy, pokud je nepodlozena. My nepomlouvame, nemame to zapotřebí. Ale je pro nas obtěžující stále dokola poslouchat to stejny. Hezky den“. V dalším emailu z téhož dne je pak doplněno: „Vas email je formulovan jako vyhruzka ci zastraseni, to taky není uplne dobre.“

Z printscreenu kontaktních údajů na žalovanou z webových stránek XXXXX bylo zjištěno, že adresa CYBERTRONIC Unlimited, Svatobořice 76, 696 04 Hodonín, je kontaktní adresou podle webových stránek. Je zde uveden rovněž kontakt na jednatele žalované Ing. R.L., a to jeho telefon XXXXX a email XXXXX.

Z emailové komunikace mezi žalobcem a Bazošem v období 22. 9. 2019 a 1. 11. 2019 bylo zjištěno, že se žalobce dotazoval na podporu Bazoše, jak se bránit proti negativnímu hodnocení ze strany pravděpodobně konkurenta, který se mu snaží uškodit a zda jde lživé hodnocení odstranit. Podpora mu následujícího dne sdělila, že hodnocení nemaže, ale žalobce na něj může reagovat a vysvětlit svůj pohled na věc. Pouze autor může hodnocení odstranit, jinak se hodnocení automaticky maže po půl roce. V další komunikaci podpora žalobci sdělila, aby bylo možné na hodnocení reagovat, že mu hodnocení udělil [XXXXX](#) s ověřeným telefonem XXXXX.

Z inzerátu na Bazoši z 29. 10. 2019 bylo zjištěno, že uživatel cybertronic s telefonem XXXXX rovněž na bazos.cz nabízí kovoobráběcí stroje; konkrétně jde o CNC Plazma (plasma) 1600x3100mm s možností pálení trubek. Pod textem inzerátu je další nabídka, a to mimo jiné odkaz na „všechny inzeráty a hodnocení uživatele“.

Z výzvy ke zjednáání nápravy ze strany žalobce ze dne 2. 12. 2019 bylo zjištěno, že JUDr. Tomáš Kocián, advokát PKMK advokátní kancelář s.r.o. zaslal žalované předžalobní výzvu ve smyslu § 142a odst. 1 o.s.ř. z totožných důvodů, jak je popsáno v žalobě v této právní věci. Výzva byla odeslána žalované 2. 12. 2019.

Z čestného prohlášení advokáta JUDr. Tomáše Kociána ze dne 11. 2. 2022 bylo zjištěno, že pro účely projednávání právní věci uvedený advokát uvedl, že s žalobcem uzavřel dne 4. 11. 2019 ústní smlouvu o poskytování právních služeb ve věci vymáhání nároků proti CYBERTRONIC Robotics s.r.o. Sjednali si časovou odměnu, konkrétně hodinovou sazbu 2 000 Kč + DPH. Ve věci učinil následující úkony: příprava a převzetí zastoupení, porada s klientem přesahující jednu hodinu, sepis předžalobní upomínky ze dne 2. 12. 2019 včetně emailové zprávy žalované ze dne 18. 12. 2019, výzva k úhradě ze dne 18. 3. 2020 a urgence výzvy k úhradě ze dne 22. 6. 2020 včetně emailové zprávy žalované ze dne 16. 7. 2020. Za provedení uvedených úkonů byly vystaveny žalobci celkem dvě faktury, a to faktura č. 20190206 ze dne 9. 12. 2019 na částku 8 000 Kč + DPH ve výši 1 680 Kč (4 hodiny práce) a faktura č. 20200054 ze dne 3. 4. 2020 na částku 2 000 Kč + DPH ve výši 420 Kč (1 hodina práce). Žalobce uhradil uvedené faktury dne 11. 12. 2019 v částce 9 680 Kč a dne 14. 10. 2021 v částce 2 420 Kč.

Z faktury PKMK advokátní kancelář s.r.o. vystavené dne 9. 12. 2019, č. 20190206 bylo zjištěno, že žalobci byla vystavena faktura na částku 9 680 Kč za poskytnutí právních služeb za celkem 4 hodiny práce; splatnost fakturované částky byla 23. 12. 2019.

Z faktury PKMK advokátní kancelář s.r.o. vystavené dne 3. 4. 2020, č. 20200054 bylo zjištěno, že žalobci byla vystavena faktura na částku 2 420 Kč za poskytnutí právních služeb za celkem 1 hodinu práce; splatnost fakturované částky byla 17. 4. 2020.

Z výpisu z účtu PKMK advokátní kancelář s.r.o. u KB za období 14. 11. - 13. 12. 2019 (promazaný) bylo zjištěno, že žalobce uvedené advokátní kanceláři zaplatil 9 680 Kč dne 11. 12. 2019 s VS 20190206.

Z výpisu z účtu PKMK advokátní kancelář s.r.o. u KB za období 1. 10. – 31. 10. 2021 (promazaný) bylo zjištěno, že žalobce uvedené advokátní kanceláři zaplatil 2 420 Kč dne 14. 10. 2021 s VS 20200054.

Ze smlouvy o zprostředkování uzavřené dne 20. 4. 2018 mezi XXXXX jakožto zájemcem a žalobcem jakožto zprostředkovatelem nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti mající sliv na projednávanou věc.

Z emailové komunikace mezi žalobcem a jeho zástupkyní ze dne 16. 2. 2022 bylo zjištěno, že žalobci zasílal printscreeny PC s vlastnostmi souboru, z něhož plyne, že printscreen hodnocení žalobce na bazos.cz, který byl k důkazům žalobce rovněž proveden, byl do PC uložen 11. 11. 2019.

5. Pokud žalobce navrhoval doplnění dokazování zejm. printscreeny obrazovek na bazos.cz z jiného období, než je jím vymezené období konce roku 2019, pak soud tyto důkazy pro jejich zjevnou nadbytečnost neprovedl, jelikož nemohou nijak objasnit skutkový stav věci.
6. Žalobce se domáhá s ohledem na jednání žalované omluvy, alternativně pak přiznání přiměřeného zadostiučinění v penězích a dále skutečné škody, a to z důvodu jednak porušení pravidel soutěže, tj. porušení tzv. generální klauzule nekalé soutěže, a dále naplnění skutkové podstaty zlehčování; současně je přesvědčena o tom, že jednání žalované ohrozilo, resp. snížilo její pověst.
7. Podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále též jen „Listina“) má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Podle čl. 17 odst. 1, 2, 3 a 4 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny; každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat, rozšiřovat údaje a informace bez ohledu na hranice státu. Cenzura je nepřijatelná. Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Podle § 135 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též jen „o.z.“), právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Podle odst. 2 stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.

Podle § 2976 odst. 1 o.z., kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje. Podle odst. 2 nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména

- a) klamavá reklama,
- b) klamavé označování zboží a služeb,

- c) vyvolání nebezpečí záměny,
- d) parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele,
- e) podplácení,
- f) zlehčování,
- g) srovnávací reklama, pokud není dovolena jako přípustná,
- h) porušení obchodního tajemství,
- i) dotěrné obtěžování a
- j) ohrožení zdraví a životního prostředí.

Podle § 2984 odst. 1 o.z., zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele nepravdivý údaj způsobit tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Podle odst. 2 je zlehčováním i uvedení a rozšiřování pravdivého údaje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele, pokud jsou způsobit tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).

8. Podřazením zjištěného skutkového stavu pod uvedená zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že žalovaná neunesla v řízení břemeno tvrzení a důkazní o tom, že komentář zveřejněný dne 19. 9. 2019 na prodejním portále bazos.cz je pravdivý a že se komentováním obchodních výkonů žalobce pouze bránila jeho předchozímu zlehčujícímu útoku. Soud proto výrok žalované považuje za nepravdivý a současně způsobit žalobci újmu.
9. Generální klauzule nekalé soutěže obsažená v § 2976 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.z.“), stanoví tři podmínky, které musí být kumulativně splněny, aby bylo možné jednání kvalifikovat jako nekalosoutěžní:

- a) jednání se uskutečňuje v hospodářském styku,
- b) je v rozporu s dobrými mravy soutěže a
- c) je způsobit přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům.

Soud má za to, že výše uvedené jednání žalované naplnilo všechny tři podmínky generální klauzule nekalé soutěže (ale také zákonné skutkové podstaty zlehčování), a toto lze tak označit za jednání nekalosoutěžní.

10. Jednak je zřejmé, že se jednání žalobkyně a žalované uskutečňuje v hospodářském styku. Zkoumaná podmínka „jednání v hospodářském styku“ tedy v sobě zahrnuje také „jednání v hospodářské soutěži“, které je v judikatuře vykládáno velmi široce a odvozuje se od vymezení tzv. soutěžního vztahu. Mezi žalobcem a žalovanou byl minimálně v druhé polovině roku 2019 objektivně vztah soutěžní, nabízi-li oba tyto subjekty kovoobráběcí stroje na stejném prodejním portále a oslovují se svou nabídkou stejný okruh zákazníků. O soutěžním záměru žalované nemůže být pochyb, neboť její jednání mohlo vést ke snížení obchodních výkonů žalobce, tj. k odchodu potenciálních zákazníků, kteří by jinak koupili zboží žalobce zvažovali; tito zákazníci by pak mohli zvažovat koupi zboží od žalované. Žalovaná by tudíž mohla získat neoprávněně lepší pozici na trhu.
11. V této souvislosti považuje soud za vhodné doplnit, že v obecné rovině osoba zamýšlející prodávat zboží na inzertním portále, který umožňuje (dnes jde o pravidlo) hodnocení obchodního partnera poté, co obchod proběhne, musí být srozuměna s tím, že bude hodnocena; jde v tomto případě jak o osoby fyzické, stejně jako o podnikatele. Tyto osoby nicméně nemusí snášet vyšší míru kritiky; nejde o osoby veřejného zájmu řešící věc veřejnou. Každý takto jednající tudíž musí počítat s tím, že mu může být udělen i negativní komentář; udělení negativního komentáře tudíž nelze vnímat prvoplánově jako jednání v rozporu s pravidly soutěže, tím se stane v okamžiku, kdy je takový komentář udělen se soutěžním záměrem, tj. jde o komentář mezi soutěžiteli, který porušuje fair play soutěže s cílem mu uškodit. Tak tomu v projednávané věci podle výsledku dokazování bylo. Žalovaná připustila, že komentář, jehož obsahem je hodnocení nekvalitního výrobku nabízeného žalobcem a také přístupu žalobce, udělila osoba, která má přístup k její emailové schránce [XXXXXX](#)

a k telefonu, který je volně k dispozici, avšak bez vědomí žalované. Nelze tedy než dovodit, že jde k tíži žalované situace, kdy osoba s právem používat email a telefon žalované, komentuje konkurenci. Jako zásadní pro úvahu charakteru jednání žalované pak soud považuje okolnost, že žalovaná zřídila uživatelský účet na fiktivní osobu „M.“; z pohledu potenciálního zákazníka s ohledem na text negativního hodnocení je totiž na místě úvaha, že některý z nespokojených dřívějších kupujících nebyl spokojen s kvalitou dodaného zboží a s přístupem žalobce při řešení dané situace. V očích potenciálního zájemce o zboží tudíž objektivně může taková úvaha vést k ovlivnění vůle koupit u žalobce, resp. k odklonu potenciálního zákazníka ke konkurenčním nabídkám. Uvedené je zesíleno dalším navazujícím jednáním žalované, která se od komentáře „M.“ posléze distancovala s tím, že nenese odpovědnost za nespokojené zákazníky žalobce a že ji chce žalobce reakcí na nespokojený komentář svého zákazníka a označením žalované pouze poškodit.

12. Druhou podmínkou generální klauzule nekalé soutěže je „jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže“; rovněž tato podmínka byla výše uvedeným jednáním žalované naplněna. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně (sp. zn. 25 Cm 254/2004): *„I když zákon výslovně nedefinuje pojem dobrých mravů soutěže, lze pod ním rozumět určité všeobecné (tedy v hospodářské soutěži platné), mimoprávní či etické zásady a normy, které jsou kladeny na všechny, kteří se v dané hospodářské oblasti projevují – vyvíjí svoji činnost za účelem dosažení určitého prospěchu, které vymezují, co v dané hospodářské oblasti lze považovat za poctivé, slušné, sledující vlastní prospěch, avšak nepoškozující jiného. Dobré mravy soutěže přitom jako kategorie norem jsou svou povahou objektivní v tom smyslu, že není rozhodné, zda osoba, která v rozporu s dobrými mravy jedná, takové jednání zamýšlela či nikoli, zda bylo jejím záměrem, cílem či úmyslem v rozporu s dobrými mravy soutěže jednat. Tedy dobré mravy soutěže jsou kategorií nezávislou na subjektivním vnímání jednotlivého soutěžitele. Je tedy také nerozhodný motiv tohoto jednání, nýbrž rozhodný je projevovaný výsledek jednání.“* Obdobně k vymezení dobrých mravů soutěže odkazuje soud na rozsudek Nejvyššího soudu, sp. zn. 23 Cdo 4554/2017: *„Dobré mravy judikatura ustáleně charakterizuje jako soubor společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních. Pojem dobré mravy soutěže je však třeba poněkud modifikovat, a to právě proto, že se uplatňují v hospodářské soutěži, tj. v prostředí, kde cílem je na trhu se prosadit, získat zde oproti jiným výhodu, což předpokládá jistou míru agresivity a „podnikatelské vychytralosti“ (srov. Hajn: Komunitární a české právo proti nekalé soutěži, Masarykova universita, Brno 2010). Je však třeba vždy dodržet korektní a soutěžně přijatelné metody, samozřejmým předpokladem jednání v souladu s dobrými mravy soutěže je zachovat poctivost a slušnost.“*
13. Jak již bylo uvedeno dříve, nelze považovat za soutěžně akceptovatelné získat neoprávněnou výhodu v podobě zveřejnění negativního nepravdivého komentáře na prodejním portále, který představuje pro žalobce jednu z cest, jak zprostředkovat potenciálním zákazníkům svou nabídku, a to pod pseudonymem vyvolávajícím dojem bývalého nespokojeného zákazníka a komentujícím kvalitou prodávaného zboží a přístup prodejce. Žalovaná není bývalým zákazníkem žalobce, nemá s žalobcem obchodní vztah v podobě vztahu dodavatelsko-odběratelského. Cílem jednání žalované tak bylo v tomto ohledu jediné: poškodit žalobce a oslabit jeho atraktivitu, prodeje. Svým jednáním navíc žalovaná mohla sekundárně ekonomicky těžit, využil-li by poptávající zákazník jiné (její) nabídky na stejném prodejním portále.
14. Podstatné je rovněž, že nekalosoutěžní delikt je deliktem objektivním, tudíž *„volní složku projevu vůle (zavinění úmyslné či nedbalostní, zakládající možnost vyvinění exculpae), neřeší, ale právě naopak odpovědnost rušitele zakládá na objektivním principu“* (viz. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Odo 1230/2005). Není tak vůbec relevantní, co žalovaná svým jednáním skutečně mínila, nýbrž toliko to, jak se toto jeví třetí osobám.
15. Třetí podmínkou generální klauzule nekalé soutěže je „způsobilost jednání přivodit újmu soutěžitelům nebo zákazníkům“. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (sp. zn. 32

Cdo 139/2008), pro kvalifikaci jednání jako nekalosoutěžního „se vyžaduje pouhá způsobilost přivodit újmu soutěžitelům nebo spotřebitelům, není tedy nutný sám vznik újmy“. Soud je přesvědčen, že rovněž tato podmínka byla výše popsaným jednáním naplněna, jelikož nelze vyloučit, že v důsledku jednání žalované některý z potenciálních zákazníků žalobce svou poptávku nasměroval jinam než k žalobci.

16. V této souvislosti soud považuje za vhodné dodat, že v současné době jsou komentáře k obchodním výstupům, k výrobkům, k nabízeným službám, čím dál významnějším kritériem v očích potenciálních zákazníků. Prodejní servery umožňují řadit svou nabídku toho kterého zboží podle hodnocení zákazníků, kteří v minulosti nakoupili (jde o psané komentáře i možnost udělovat známku, popř. hvězdičky podle míry spokojenosti). Spokojenost minulého zákazníka, zvláště negativní zkušenost s nabízeným zbožím a rovněž s přístupem prodávajícího, představuje extrémně silný prvek v úvaze zákazníka, zda koupí či nikoli. Směřovala-li žalovaná své výhrady právě do těchto rozhodovacích prvků, zacílila do jednoho z nejcitlivějších míst. I z tohoto důvodu má tudíž soud za to, že jednání žalované již dosáhlo intenzity, pro které je na místě přiznat zadostiučinění v penězích, jelikož jiná forma odškodnění, např. v podobě omluvy by nedostačovala k plnému odškodnění vzniklé újmy.
17. Soud má za to, že žalovaná mohla být finančně zainteresovaná na odklonu případných zaměstnanců jejím směrem. Jednání žalované tudíž bylo způsobilé přivodit újmu žalobci v podobě snížení obchodních výstupů, ale rovněž mu újmu již způsobilo, a to v důsledku popsaného jednání žalované. Nelze přitom dospět k závěru, že se tak s ohledem na okolnosti případu stalo v důsledku legitimní a férové hospodářské soutěže.
18. Způsobilost přivodit újmu nastala jednáním žalované nejen ve vztahu k žalobci, ale i ve vztahu ke stávajícím i potenciálním zákazníkům žalobce, kteří byli klamně informováni o tom, že je zde nějaký nespokojený bývalý zákazník, který odebral od žalobce zboží, které bylo nekvalitní, a věc nebyla žalobcem adekvátně řešena.
19. Žalovaná svým jednáním naplnila všechny tři podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o.z., což bez dalšího stačí ke konstatování nekalosoutěžního charakteru jednání žalované. Žalovaná však svým jednáním naplnila také zákonnou skutkovou podstatu nekalé soutěže zlehčování ve smyslu § 2984 o.z.
20. Výše popsaným jednáním byla naplněna i skutková podstata zlehčování dle § 2984 odst. 1 o.z., neboť uváděním a rozšiřováním nepravdivého tvrzení o kvalitě zboží nabízeného žalobcem a o jeho špatném přístupu, se žalovaná dopustila jednání, jímž uvedla a rozšiřovala nepravdivé údaje o výrobku či výkonu jiného soutěžitele způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Soud má přitom za to, že žalovaná rozšiřovala údaje nepravdivé, jelikož v tomto směru v jí uložené lhůtě nedoplnila potřebná tvrzení a neoznačila důkazy na podporu svého tvrzení, že jde o komentář pravdivý a že má důkazy, které to potvrzují.
21. Nelze připustit, aby si jeden ze soutěžitelů „osoboval právo arbitra a právo navenek veřejnosti sdělovat svůj soud“ o soutěžních výkonech soutěžitele jiného (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Cmo 284/2009) či je jakkoliv jinak hodnotil (srov. rozhodnutí Vrchního soudu sp. zn. 3 Cmo 195/2009, sp. zn. 3 Cmo 284/2009, sp. zn. 3 Cmo 17/2002 atd.), a to i kdyby jeho tvrzení byla pravdivá. Jakkoliv je jistě dán veřejný zájem na informování zákazníků o kvalitě výrobků a přístupu žalobce, takové informování není a nemůže být v řádně a férově fungujícím trhu zásadně úkolem jednotlivých soutěžitelů zainteresovaných na určitém konkrétním výsledku takové soutěže. Právě v takové pozici však žalovaná je, neboť nabízí k žalobci přímo konkurenční zboží. Je tedy evidentní, z jakého důvodu se žalovaná snažila „informovat“ zákazníky o kvalitě jím nabízeného zboží a o jeho přístupu při řešení situace. Skutečný záměr žalované nicméně není relevantní, neboť nekalosoutěžní delikt je deliktem objektivním.

22. Jen pro úplnost soud dodává, že se v projednávané věci se žalobkyně domáhá omluvy nebo přiznání zadostiučinění v penězích, a dále uložení povinnosti zaplatit skutečnou škodu, a to mimo jiné i s ohledem na tvrzení o tom, že žalovaná poškodila popsáním jednáním její pověst. Podle závěrů, které přijal Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 23 Cdo 327/2021 však nelze podle právní úpravy účinné po 1. 1. 2014 žádat přiznání nemajetkové újmy, jelikož zákonodárce nezahrnul neoprávněný zásah do pověsti právnické osoby do okruhu zvláště stanovených případů, s nimiž zákon spojuje právo na odčinění nemajetkové újmy dle § 2894 odst. 2 o. z. a není zde tudíž takové zákonné ustanovení, podle něhož by právnická osoba mohla žádat odčinění nemajetkové újmy, která vznikla v důsledku neoprávněného zásahu do její pověsti. Důvodem je skutečnost, že fyzická a právnická osoba si principiálně, a to především v oblasti osobnostních práv, nemohou být a nejsou rovny. Člověk má ze své podstaty nezadatelná přirozená práva. Zákon nelimituje základní práva člověka, nýbrž naopak základní práva člověka představují limit pro zákon, což vyjadřuje jak Listina základních práv a svobod, tak i celý český ústavní pořádek. Naproti tomu právnická osoba je umělý organizační útvar vytvořený člověkem a sloužící jeho zájmům. Na rozdíl od člověka, jehož právní osobnost pozitivní právo uznává, právnické osobě její právní osobnost pozitivní právo poskytuje. Odtud se odvozuje naprosto odlišné právní postavení obou skupin právních subjektů, o jejichž právní rovnosti nelze mluvit ani ve sféře osobních práv, ani v celé sféře práv majetkových. Pravidlo, podle kterého by i právnická osoba mohla žádat přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu, bylo po 1. 1. 2014 vypuštěno. Člověk je subjekt přirozených práv, jež zákon může jen respektovat a uznat a případně, v zájmu celku a racionálního uspořádání a fungování demokratické společnosti, omezit, kdežto právnickou osobu, aby se subjektem práva stala, musí zákon za takovou prohlásit a konstituovat. Občanský zákoník bere za své hledisko, že právnické osoby jsou umělé lidské útvary, které jsou vytvořeny proto, aby sloužily zájmům člověka, nikoli proto, aby mu byly ve všem postaveny na roveň. Ze samotné skutečnosti, že fyzickým osobám je dle § 2956 a násl. o. z. zákonem přiznáno právo na odčinění nemajetkové újmy způsobené zásahem do jejich přirozených práv, není důvod dovozovat, že by zákonodárcem zároveň bylo přiznáno právo na náhradu nemajetkové újmy rovněž osobám právnickým v souvislosti se zásahem do jejich práva na ochranu pověsti. Existence odlišného rozsahu odškodňování nemajetkové újmy pro fyzické a právnické osoby nepředstavuje ani diskriminační postup vůči jedné z těchto skupin subjektů práv, neboť žalobkyni zcela nepochybně svědčí právo uplatnit jiné nároky např. nárok na náhradu škody či ušlý zisk. Ze všech popsanych důvodů, s ohledem na obsah žalobního žádání, soud neposuzoval, zda popsáním jednáním žalovaná naplnila hypotézu § 135 odst. 2 o. z.
23. Soud dále poukazuje na to, že žalobce formuloval změněný žalobní petit tak, že žádá přiznání omluvy NEBO přiměřeného zadostiučinění v penězích. Uvedený alternativní petit nedává soudu možnost úvahy o adekvátním odčinění újmy, ale nutí jej „vybrat si“. S ohledem na výše popsaná zjištění má soud za to, že intenzita a charakter zásahu žalované do soutěže mezi ní a žalobcem dosáhla úrovně, kdy nepostačuje konstatování, že k porušení soutěžních pravidel došlo, popř. omluva, ale že je na místě přiznat zadostiučinění v penězích.
24. V případě požadavku na zaplacení zadostiučinění v penězích šlo o částku 50 000 Kč. Jak již bylo uvedeno, jedná se o částku mající odčinit imateriální újmy žalobce, pokud je zásah ze strany žalované tak intenzivní, že pouhá omluva jakožto satisfakce není s ohledem na okolnosti případu dostačující. Požadavek žalobce na přiznání zadostiučinění v penězích má rozměr satisfakční, neboť přiměřené zadostiučinění se označuje za prostředek satisfakce (k tomu srovnej např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 9. 2001, sp. zn. 29 Odo 652/2001), dále má rovněž funkci sankční: „Nelze neuznat, že peněžní satisfakce má rovněž sankční povahu, neboť zaplacení zadostiučinění představuje pro rušitele také finanční újmu, nejen újmu morální, která má vyrovnat porušenou rovnováhu v postavení rušitele a postižené osoby. Tato sankční stránka nicméně hraje při poskytování zadostiučinění vedlejší, podružnou roli, protože rozhodující je nemateriální stránka satisfakce.“ Přiměřené zadostiučinění je chápáno jako nástroj k odstranění újmy nemateriálního charakteru, tedy nikoliv jako náhrada za způsobenou materiální škodu. K tomu Nejvyšší soud ČR

uvedl: „Právní praxe i teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadostiučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadostiučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha.“

25. Nejvyšší soud ČR v rozsudku ze dne 5. 5. 2006, sp. zn. 32 Odo 511/2006, dovedl, že „...právě proto, že nárok na přiměřené zadostiučinění je nárokem, který podléhá volné úvaze soudu, je třeba vycházet z povinnosti tvrdit a dokazovat, jež stíhají žalobce podle § 79 odst. 1 a § 120 odst. 2 o.s.ř., ve smyslu kterých bylo její povinností způsobem určitým a srozumitelným vylíčit a prokázat rozhodné skutečnosti, jimiž byla vedena k uplatnění nároku na přiměřené zadostiučinění v požadované peněžité formě. Povinností žalobce tedy je tvrdit, proč právě forma peněžité satisfakce je s ohledem na tvrzené a prokázané nekalosoutěžní jednání žalované na místě, a proč, pakliže nárok na peněžitou formu zadostiučinění bude prokázán, je přiměřenou právě požadovaná částka. Ze skutečnosti, že nárok na zadostiučinění podléhá volné úvaze soudu, nelze bez dalšího dovést, že soud „nepotřebuje kritéria“, která by pro přiměřenost takového nároku posuzoval. Volná úvaha soudu neznamená libovůli soudu, který bez dalšího, aniž by posuzoval v daném případě konkrétně zjištěné a také prokázané skutečnosti a okolnosti jednání v nekalé soutěži určí, kdy požadovaná forma satisfakce je či není na místě a tudíž je či není přiměřenou. Pro svoji úvahu musí mít soud k dispozici dostatek tvrzených a prokázaných skutečností, vymezujících určité hranice, z nichž soud při svých úvahách vychází a to nejen z pohledu maximální či minimální možnost peněžní reparace vzniklé nemateriální újmy.“
26. Nárok na přiznání přiměřeného zadostiučinění je nárokem objektivního charakteru a není vázán na naplnění jakýchkoli subjektivních podmínek (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 9. 2002, sp. zn. 29 Odo 652/2001). Přiznání přiměřeného zadostiučinění tak není, stejně jako jiné právní prostředky ochrany proti nekalé soutěži, vázáno na nutnost zavinění. Objektivními kritérii proto mohou být např. závažnost a intenzita jednání, dosah tohoto jednání, vliv tohoto jednání na chování zákazníků, hodnota goodwillu postiženého, úroveň obratu v daném okruhu obchodů i výše obratu. Patří sem také okolnost, zda ten, kdo se nekalosoutěžního jednání dopustil, si byl tohoto jednání vědom, popř. si mohl a měl být tohoto jednání vědom, dále motiv tohoto jednání, okolnost, jak ten, kdo se jednání dopustil, reagoval na upozornění a požadavky postiženého, popř. zda naopak postižený dával najevo nezáměr o nekalosoutěžní jednání druhého subjektu.
27. Při úvaze o výši požadované finanční satisfakce v penězích je soud vázán požadavkem přiměřenosti. Ta se odvíjí od okolností na straně žalobce tak i žalované. Žalobce je podnikající fyzickou osobou, pro kterého může být částka 50 000 Kč významná, mající vliv na poměry. Na druhou stranu z provedeného dokazování plyne, že jím nabízené zboží je nabízeno za řádově desetitisíce korun, stejně jako u žalované. Soud má za to, že částka 50 000 Kč je spíše satisfakcí za utrpěné příkoří mající žalovanou potrestat nikoli primárně ekonomicky, ale spíše být oním „vztyčeným prstem“, že takto se chovat v obchodních vztazích ani mezi konkurenty nelze. Současně má soud za to, že částka 50 000 Kč nepředstavuje prostředky, které by se v majetkových poměrech žalované nějak zásadně promítly.
28. Soud dospěl k závěru, že žalobcem požadovaná částka 50 000 Kč není přiměřená okolnostem případu. Za přiměřenou částku považuje soud částku 30 000 Kč. Tato částka je z pohledu soudu odůvodněná zejm. zavržením hodností postupu žalované, která pod pseudonymem na internetu, tj. veřejném médiu, šířila svou negativní zkušenost s nabízeným zbožím žalobce a s nevhodným přístupem žalobce k řešení problému, ačkoli ji objektivně neměla, jelikož není zákazníkem, ale konkurentem žalobce. Intenzita zásahu je zvýšena dalším komentářem reagujícím na stanovisko žalobce, kde už žalovaná vystupuje sama za sebe a kde se ke své původní kritice nehlásí a naopak označuje autora „M.“ jako nespokojeného zákazníka žalobce. Žalovaná připustila, že je příspěvek její, až v následné emailové komunikaci poté, co byla ztotožněna prostřednictvím portálu Bazoš; i zde však odkázala na již existující důkazní materiál, který ovšem v průběhu celého soudního řízení

nijak neidentifikovala a soudu nepředložila. Soud rovněž vnímá, že žalovaná mohla ze svého jednání mít sama ekonomický prospěch v podobě zákazníků, kteří poté, co si negativní recenzi přečetli, využili jiné, konkurenční (její vlastní) nabídky. Současně však soud hodnotí, že inzerát žalobce se mohl dostat do dispozice všech potenciálních zákazníků, kteří shlédli kterýkoli z inzerátů žalobce v období od 19. 9. 2019 po dobu 91 dní, po které byl inzerát na portále bazos.cz uveřejněn; jedná se o cca 20 shlédnutí za den u jednoho inzerátu, tj. při šesti inzerátech po uvedení doba by se mohlo jednat až o necelých 11 tisíc otevření některého z inzerátů žalobce. Nelze ovšem toto číslo brát jako počet tzv. unikátních uživatelů tohoto bazarového portálu; soud má spíše za to, že pokud někdo poptává kovoobráběcí stroj konkrétních parametrů, shlédne celkovou nabídku a rozhoduje podle výhodnosti té které nabídky. Tudíž se soud spíše přiklání k tomu, že po dobu 91 dní shlédlo příspěvek spíše nižší než vyšší počet osob, tj. 20 x 91, tj. 1820 osob. Lze se nadto úspěšně domnívat, že zájemce o koupi zboží v hodnotě desítek tisíc korun se pro koupi nerozhodne ihned, ale zvažuje a na inzerát se podívá opakovaně, než na něj zareaguje svou poptávkou; ani číslo 1 820 tudíž není podle názoru soudu konečné a je nižší. Nelze nicméně rovněž opomenout, že portál bazos.cz je pro žalobce hlavním prodejním kanálem, když prostřednictvím eshopu XXXXX.cz nelze ničeho prodat, jelikož tento eshop nefunguje jako klasický eshop.

29. Soud má dále za prokázané, že žalobce v příčinné souvislosti s popsáním jednáním žalované vynaložil částku 11 680 Kč, když po svých neúspěšných pokusech o apel na žalovanou, aby škodlivý příspěvek z portálu bazos.cz odstranila, a posléze rovněž aby vedle tohoto zaplatila zadostiučinění a náklady za již realizované právní služby, oslovil JUDr. Tomáše Kociána, advokáta PKMK advokátní kancelář s.r.o., s nímž dne 4. 11. 2019 uzavřel dohodu o poskytování právních služeb s tím, že podle obsahu této dohody byla sjednána hodinová sazba 2 000 Kč + DPH. Provedl-li uvedený advokát v souvislosti s jednáním žalované proti žalobci celkem 5 hodin práce s tím, že pouze v prvním případě byl v době uskutečnění zdanitelného plnění plátcem DPH, a žalobce mu dvě vystavené faktury na těchto 5 hodin práce uhradil, pak se jedná o náklady účelně vynaložené s uplatněním práva žalobce proti žalované, které představují skutečnou škodu. A za tuto škodu pak podle názoru soudu odpovídá žalovaná.
30. Pokud jde o náklady tohoto řízení má soud za to, že žalobce a žalovaná byli úspěšní přibližně každý v rozsahu jedné poloviny žalobcem uplatněného nároku. S ohledem na alternativní žalobní petit byl žalobce neúspěšný se svým nárokem na omluvu, naopak úspěch měl s nárokem na přiznání zadostiučinění v penězích (zde v 60 % uplatněného nároku) a v plném rozsahu, pokud jde o nárok na zaplacení skutečné škody. Z uvedeného důvodu si každá ze stran ponese náklady tohoto řízení ze svého, a to ve smyslu § 142 odst. 2 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních.

Brno 28. února 2023

Mgr. Klára Vašáková v. r.
samosoudkyně